

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarčíček

září 2009

Vážení čtenáři, dostáváte do rukou třetí letošní číslo našeho Štengaráčku. O tom, co se vybudovalo v obci, Vás informuje pan starosta. Pro Vás jako občany je určitě důležitá informace o tom, že je konečně vyřešena otázka okolo nového praktického lékaře v naší obci. Paní doktorka se Vám v tomto čísle sama představí. V době kdy dostáváte do rukou toto číslo, tak jste většinou již bez jakýchkoliv problémů přeregistrovaní. V tradičních rubrikách Vás informujeme o událostech v obci, komise ŽP informuje o složité situaci na čistírně odpadních vod a především upozorňuje, co je třeba dodržovat, aby se situace ještě více nezhoršovala. Naše školy, Základní i Mateřská nám připomenou, že malým dětem i těm velkým i studentům začal nový školní rok. Naši senioři mají nové, moderní místo pro svoji činnost.

Nechybí vinařská besídka. Pokračujeme v uveřejňování zážitků našich občanů z cest po exotických zemích. Jsme rádi, že se daří sportovcům. To, že Šitbořáci budou reprezentovat Českou republiku na mistrovství Evropy je historický úspěch. Důležité je výborné umístění nejmladších žáků na mistrovství ČR. Tradicí se stávají i tenisové turnaje. Rádi bychom informovali i o fotbalistech, ale bohužel redakce už tradičně nemá žádné informace. Znovu připomínáme fotosoutěž.

Pan starosta Vám přeje příjemné hody a prodloužený víkend, ale jestli se k vám toto číslo dostane ještě před hody nevíme. Některé slíbené články jsme nedostali včas a nezbyvá nám tak už skoro žádný čas na přípravu a tisk Štengaráčku. Kdybychom udělali nekompromisní uzávěrku, tak by toto číslo bylo poloviční. Proto znovu prosím naše dopisovatele pište nám včas.

*Josef Zelinka,
šéfredaktor*

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, přesto, že třetí čtvrtletí je obdobím prázdnin a dovolených, tak na obci se toho dělo poměrně dost. Především probíhaly plánované stavby, to znamená rekonstrukce chodníků a povrchů vozovek vč. pokládky obrubníků. V letošním roce se dočkali opravy silnic obyvatelé v ulicích

Karpaty II, V Akátkách, na rozcestí pod ulicí Karpaty I, ulice Pod Svatojánekem a u školky. Nové chodníky byly vybudovány u zastávky vč. čekárny a také u školky. Dále bylo provedeno odvodnění vozovky příčným roštem u bytovek na Výhoně. V ulici Karpaty II byl zároveň s opravou silnice vybudován základ pro opěrnou zeď. Tuto zeď vystavěli obyvatelé této ulice z materiálu, který hradila obec. Děkuji všem, kteří se na této brigádě podíleli, protože tím ušetřili z obecního rozpočtu nemalou částku.

Další událostí, jistě známou, je právě probíhající výměna praktického lékaře. Mrzí mě, že došlo k delší přestávce, kdy v naší obci nebyla v provozu ordinace, ale v dané situaci nebylo jiné řešení. Pan doktor Medek nepravdivě napadl moji osobu ve svém sdělení, které vyvěsil na budovu zdravotního střediska. Já se k této záležitosti již nehodlám více vracet a nebudu to ani dále komentovat.

Další a tentokrát příjemnou zprávou je to, že v neděli 6. září 2009 byla slavnostně otevřena v budově staré školy klubovna pro seniory a farní kavárna. Slavnostního uvedení do provozu se také zúčastnila paní Žižkovská z Centra pro rodinu z Brna a náš pan farář, který této zrekonstruované místnosti požehnal.

Dále bych Vám prostřednictvím tohoto časopisu chtěl oznámit, že byly spuštěny nové internetové stránky obce

Šitbořice. Při výrobě těchto stánek byl kladen důraz na jejich přehlednost a snadnou obsluhu. Nejdůležitější změnou je to, že budou neustále aktualizovány tak, abyste na nich našli vždy čerstvé informace o tom co se právě děje. Berte prosím ohled na to, že nejsou ještě zcela naplněny potřebnými informacemi, jedná se zatím o zkušební provoz, kdy se ještě stále doladuje software a postupně se budou dále plnit a zakládat nové rubriky. Doufám, že se na těchto stránkách budete snadno orientovat a často je navštěvovat. Doporučuji shlédnout například fotokroniku, ve které najdete fotografie i k tématům, o kterých píšete v úvodu tohoto článku. Jenom pro úplnost dodávám, že stránky obce Šitbořice najdete na adrese www.sitborice.cz

Toto číslo by mělo vyjít těsně před hody, proto Vám přeji, abyste je strávili spokojeně se svými blízkými a užili si prodlouženého víkendu.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

Nová vozovka V Akátkách.

foto: Antonín Lengál

KRÁTKÉ ZPRÁVY

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ RADY OBCE

- R.O. schválila dar na pohoštění pro kapelu Creamona při vystoupení 5. 7. 2009.
- R.O. schválila zřízení veřejné služby (odpracování minimálně 20 hodin týdně) pro možnost pobírání sociálních dávek v sociálně hmotné nouzi. Termín zřízení podle požadavků občanů.
- Společnost Milan Kumpan zhotoví chodník k MŠ a na zahradě MŠ. R.O. vybrala nejnižší nabídku ceny 174 000,- Kč.
- R.O. pověřila starostu obce podpisem smlouvy o dílo se společností IS Brno na zhotovení komunikací Karpaty I a II, Akátky a silnice k mateřské školce. Cena díla celkem 1 468 tis Kč.
- R.O. schválila pronájem nebytových prostor Martě Ryšavé ve stodole Obce Šitbořice, za účelem prodeje květin a doplňků.
- R.O. schválila prodloužení nájmu Vlastě Matuškové a Jiřímu Urbánkovi v ZS Šitbořice do 31. 7. 2010.
- Rada obce pronajala tenisové kurty na 29. a 30. srpna 2009 k uspořádání tenisového turnaje.
- Na veřejném zasedání Z.O. bylo schváleno:
 - Koupě pozemku pod autobus. zastávkou.
 - Připomínkový návrh územního plánu - změna č. 4 UPN SÚ Šitbořice.
 - Spoluúčast obce při opravách veřejných cest do výše 300 tis. Kč.
 - Smlouva na odvoz odpadů se společností Megawaste spol. s r.o.
 - Rozpočtové opatření č. 7 z 10. 8. 2009.
- R.O. schválila žádost 294/2009 o pronájem ambulance praktického lékaře na ZS Šitbořice. Od 8. 9. 2009 je nájemcem doktorka Renata Klausová.
- R.O. zamítla odvolání doktora Medka vůči výpovědi z nájmu nebytových prostor.
- R.O. projednala a schválila rozpočtové opatření č. 8 ze dne 31. 8. 2009.
- R.O. navrhuje rozpočtové opatření ve výši 200 000,- Kč na dokončení oprav chodníků před kostelem.
- R.O. schválila nákup skluzavky na dětské hřiště na ulici U Rybníčka.
- R.O. projednala rozpočtové opatření č. 9. (nákup židlí do sokolovny) a opravu zdravotního střediska.
- R.O. byla seznámena s novými internetovými stránkami Obce Šitbořice.
- Starosta obce objednal na RŽP v Hustopečích pro

obec Šitbořice soudního znalce na prohlídku památných a starých stromů v obci.

*Milan Němeček,
místostarosta*

TUHÝ ODPAD NEPATŘÍ DO KANÁLU

Ohrožuje chod čističky, ničí zařízení, způsobuje zvýšené náklady na provoz a zbytečnou práci navíc.

Například papírové dětské pleny, hygienické ubrousky a kapesníky obsahují buničinu a nerozložitelnou igelitovou složku, která se namotává na oběžná kola čerpadel a ucpává je.

Odpady, které vznikají při výrobě a stáčení vína vylévané do kanalizace zase podporují růst vláknitých bakterií, které vytváří v aktivaci čističky biologickou pěnu. Pěna způsobuje zvýšenou spotřebu kyslíku. Dmychadla, která aktivaci provzdušňují, musí jet déle a častěji a tak dochází k zvýšené spotřebě elektřiny a nákladů na údržbu zařízení.

Koš na zachytávání pevných částí 24. 7. 2009.

Největší problémy na čističce nám dělá písek. Téměř po každém dešti je ucpaná čerpací stanice. Písek musíme z pětimetrové hloubky ručně vytěžit. Stává se, že je ho tam více než 3 tuny.

Než se podaří jímku vyčistit, prochází písek čerpadly přes strojní česle do lapáku tuků. Vybrušuje oběžná kola a komory čerpadel, ničí hřebeny strojních česlí, ucpává lapák písku, který je nutné také ručně vyčistit. Při čistění jímek je čistička několik hodin mimo provoz a je narušena plynulost čistícího procesu.

Písek a jiné nerozpustné látky poškozují zařízení mechanicky, ještě horší je to s tuky, rozdrčeným odpadem z domácích drtičů nebo vypuštěnými ropnými látkami, jako je např. občas vypuštěný olej z automobilů.

I relativně malé množství ropných látek zhoršuje přístup kyslíku a může zcela zlikvidovat bakterie, které v ak-

tivaci odstraňují biologicky rozložitelné látky. V tomto případě by se celý obsah nádrže reaktoru musel ekologicky zlikvidovat a znovu naočkovat novými bakteriemi.

Nové zpracování čistírny trvá řadu dnů a je velice finančně náročné. Hrozí též možnost vzniku ekologické havárie, kterou by mohla takto znečištěná voda při průniku do pozemních vod bez včasného zásahu obsluhy ČOV způsobit.

Ke snížení nákladů na provoz čističky odpadních vod může jednoduchým způsobem přispět každý z nás – nevhazovat do kanalizace to, co není vyloženě odpadní vodou, udržovat chodníky a silnice zvláště po zimním posypu a po deštích čisté, udržovat průchodné kanálové vpustě a zajistit skládky písků a štěrků tak, aby nemohli být splavovány do kanalizace.

Tuhý odpad patří v každém případě na skládku, podobně motorové nebo potravinářské oleje, které je možné odevzdat do sběrného dvora.

Pokud se budeme všichni chovat zodpovědněji, určitě se nám podaří náklady na provoz čističky snížit.

František Franěk

NAŠE NOVÁ LÉKAŘKA

Milí Šitbořičtí, po dlouhých peripetích (o kterých jste byli cestou vašeho Obecního úřadu a pana starosty Lengála průběžně informováni) se vám můžu konečně představit jako vaše nová praktická lékařka a napsat krátký příspěvek do vašeho Štengaráčku.

Jmenuji se Renata Klausová, jsem vdaná, mám 2 děti, budu dojíždět z 30 km vzdálených Viničných Šumic. Vystudovala jsem Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity v Brně; po promoci jsem jako začínající lékařka pracovala na onkologickém oddělení Masarykova onkologického ústavu v Brně, na plicním oddělení nemocnice TRN v Babicích nad Svitavou (následně LDN Bílovice), dále jako sekundární lékařka I. interní kardiologické kliniky Fakultní nemocnice Brno Bohunice a v posledních letech sekundární lékařka Interního oddělení Nemocnice s poliklinikou Vyškov. Dosáhla jsem atestace I. st. vnitřního (interního) lékařství a splnila podmínky pro získání Specializované způsobilosti z vnitřního lékařství (jinými slovy „druhá atestace“).

Z rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ČR jsem byla následně zařazena do specializačního vzdělávání všeobecné praktické lékařství. Po splnění přísných kritérií Krajského úřadu JMK jsem získala doklad o Registraci nestátního zdravotnického zařízení a můžu tedy po sepsání smluv se všemi pojišťovnami – což VZP striktně určila k 1. 10. 2009 – zahájit svou praxi praktického lékaře

pro dospělé ve vaší obci v plném rozsahu a zúročit tak své odborné zkušenosti.

Jako svou oporu – zdravotní sestřičku – jsem ke spolupráci přizvala paní Evu Doležalovou z Lovčiček. Má bohatou praxi v různých typech zdravotnických zařízení a kromě toho že je velmi praktická a šikovná, je i laskavá a milá.

K standardnímu vybavení ordinace a diagnostickým možnostem (tonometr – krevní tlak, glukometr – „cukr“ a další) máme k urychlení diagnostického a léčebného postupu k dispozici plně digitální 12tisvodové EKG (okamžitě vyhodnocení EKG přímo v ordinaci), oxymetr (měří přes kůži nasycení krve kyslíkem) – široké využití u nemocí plic, srdce – hodnota je ihned známa; přístroj k analýze CRP z kapilární krve (krev z prstu, stanoví s vysokou pravděpodobností, zda je akutní horečnaté onemocnění bakteriálního, či virového původu – tedy zda antibiotika ano, či ne) – výsledek je ihned k dispozici, analýza stolice na okultní krvácení – přístrojová metoda – výsledek ihned k dispozici, bez přípravy dietou.

Dovolte mi na závěr popřát touto cestou hodně zdraví, protože zdraví je opravdu to nejdůležitější.

Věřím, že spolu dosáhneme nejlepšího možného zdravotního stavu i v případech, kdy zdraví „zazlobí“.

Jsem tu pro vás.

MUDr. Renata Klausová

NOVÁ KLUBOVNA KLASU

V neděli 6. 9. 2009 byla slavnostně otevřena nová klubovna KLASu.

Po celkové rekonstrukci přízemní místnosti ve Staré škole jsme tak získali velmi pěknou, prostornou a bezbariérovou klubovnu. Nové zdi, nová okna a nová podlaha září a voní novotou. I nová kuchyňka s barovým pultem je velmi hezká a praktická. Zlatým hřebem je televizor.

Po slavnostním otevření, kterého se mimo pana starosty účastnila i paní Žižkovská z Centra pro rodinu z Brna, požehnal klubovně a všem přítomným pan farář. Pak byl

Žehnání nové klubovně KLASu.

foto: Alois Kaňa

promítnut první DVD film „Zjevení ve Fatimě“. Zájem byl tak velký, že jsme museli promítat dvakrát. Najednou by se všichni diváci do klubovny nevešli.

Filmy v Kinokavárně budeme promítat každou první neděli v měsíci.

Každé pondělí v podvečer se zde scházejí členky KLASu a každé úterý večer Biblické společenství. Každý čtvrtek se zde bude konat rehabilitační cvičení žen. Dále zde bude probíhat cvičení maminek s dětmi (členek Mikeše), výuka náboženství a schůzky ministrantů.

O tuto krásnou místnost se hlavně zasloužili zastupitelé naší obce v čele s panem starostou.

Ještě jednou mockrát děkujeme nejen jim, ale i všem našim příznivcům.

Jaroslava Krušinová

FOTOSOUTĚŽ

V minulém čísle byla vyhlášena fotosoutěž na téma Obec Šitbořice. Klub historie ji opakovaně vyhlásil jako pokračování úspěšné fotosoutěže z roku 2008. Ta měla rovněž podobné téma, Šitbořice a byla zakončena hezkou výstavou. Vítězné fotky byly otištěny v našem časopise a jejich autoři obdrželi věcné ceny. V tomto ročníku soutěže se chceme zaměřit na život v Šitbořicích:

- společenské a kulturní aktivity
- tradice, mája, hody, kroje ...
- práce, řemesla, zájmová činnost
- dění ve školách ZŠ, MŠ

Opakujeme podmínky:

- barevná nebo černobílá fotografie
- dodat vytisknuté, na datovém nosiči nebo poslat e-mailem na fotosoutez@stengaracek.cz
- formát fotografie nejméně 21x15 cm u digitálních snímků 1200 x 1800 bodů
- dodat název fotografie a jméno autora

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

CO BYLO...

Od velikonoc probíhala akce „Kup si svůj chodník“ při které si každý mohl zakoupit 1 m² dlažby na nový chodník kolem kostela. Cena byla symbolických 1000 Kč a prodalo se na 208 m². Při této opravě došlo i k vykopání vodo- vodní přípojky od fary do kostela.

V květnu jsme oslavili narozeniny O. Topenčíka, ministranti si znovu postavili májku na farní zahradě a pár se jich vydalo na diecézní pouť do Vranova u Brna. 24. května odpoledne proběhlo žehnání polí, zahrad, sadů a vinogradů. Po celý květen se konal již druhý ročník sbírky pro Afghánistán a poslední květnový den proběhla farní pouť do Křtin, u nás večerní svatodušní vigilie.

V červnu na nás čekaly asi dvě nejdůležitější akce –

Termín pro odevzdání je do konce měsíce října. Nejlepší fotografie budou odměněny věcnými cenami a budou vystaveny v obecním muzeu.

Josef Zelinka

TIP NA VÝLET

Mnozí jezdíme na dovolené daleko od domova a neuvědomujeme si, že kousek od nás jsou zajímavá místa.

Poslední listopadovou neděli jsme se vydali Hustopečskou cestou kolem rozcestníku turistických cest k místu, kde stával maják, který za první republiky naváděl letadla na letiště. Dnes tam stojí vysílač. Je odtud pěkný rozhled na kurdějovskou dolinu, Pálavské kopce a jezera. Dalekohledem jsou vidět chladící věže Dukovanské jaderné elektrárny. Lesem, směrem na Kamenný vrch, kde je přírodní rezervace, jsme sešli ke kurdějovskému kostelu. Zaklepali na dveře fary a poprosili jsme pana faráře, aby nás provedl. Ukázal nám kostel, věž a podzemí.

Opevněný kostel v Kurdějově, je zasvěcen sv. Janu Křtíteli, pochází z první poloviny patnáctého století. Klenba chrámové lodi má nádherné gotické žebrování. Z tohoto století je i kamenná křtitelnice z roku 1491 a kazatelna zdobená reliéfem čtyř evangelistů s letopočtem 1522. Na jednom venkovním pilíři se nachází znak pánů z Lipé.

Mohutná čtyřhranná věž je vysoká 45 metrů je vklíněná do obranné zdi. Původně byla spojena s kostelem mostem. Věž má 144 schodů, tři vzácné zvony. Jeden z roku 1456, druhý z 1469 a třetí z roku 1606.

Severovýchodně od kostela stojí gotická kaple Věch svatých, která je součástí opevnění. Celý komplex doplňuje barokní budova fary se slunečními hodinami.

Z kostela vedou rozvětvené podzemní chodby, které jsme prošli se svíčkami.

Kristýna Psotová

první svaté přijímání a II. Farní den. Při té první přistoupilo poprvé 14 dětí ke stolu Páně, při druhé se na 80 dětí a asi padesátku dospělých i přes nepřízeň počasí dostavilo na místní sokolovnu. Děti si celé odpoledne hrály a plnily různé úkoly, dospělí si zazpívali s místní kapelou. Noc vyvrcholila ohňostrojem. Ve středu 24. června při večerní bohoslužbě došlo k vyhodnocení celoroční ministrantské soutěže a předání diplomů vítězným skupinám z Farního dne.

Jelikož jsou prázdniny časem dovolených, moc se toho v naší farnosti neudálo. Ovšem pár věcí za zmínku stojí. První z nich byla Charismatická konference konaná na brněnském výstavišti v době od 8. do 12. července, druhou pouť mladých do Medjugorje (31. 7. – 7. 8.). V půli srpna proběhlo žehnání bylin a květin, dále pak orelská pouť

na Hostýn a v závěru měsíce žehnání aktovek a zahájení školního roku.

Přípravy na průvod ke mši se žehnáním aktovek.

foto: Petr Krupička

CO JE...

Začátkem září jsme pro děti připravili Dětský den na faře, obdobu Farního dne. Akce to byla zdařilá, účast dětí i dospělých hojná. Děti plnily různé úkoly na devíti stanovištích, hledaly poklad v temném farním sklepe. K dobré náladě přispělo i představení divadelního souboru Paravánek. Hned den na to byla požehnána nově zrekonstruovaná místnost ve staré škole, která bude sloužit k setkávání různých společenstev, hlavně pak klubu seniorů KLAS. O Zlaté sobotě (12. září) proběhla pouť v Žarošicích. Nejvýznamnější událostí tohoto měsíce, ba celého roku, je návštěva papeže Benedikta XVI. v České republice. Pro naši diecézi je tato návštěva o to významnější, že jedno ze zastavení Svatého Otce se uskuteční 27. září na tuřanském letišti. Při příjezdu papeže do ČR se rozezní zvony. V rámci hodů se 28. září mezi 15.00 – 17.00 uskuteční tradiční prohlídka kostelní věže.

A CO BUDE...

Jelikož nás papež navštíví v období, kdy se u nás konají hody, rozhodli jsme se duchovní význam, tedy posvěcení našeho kostela, oslavit 2. – 4. října. Páteční večer se uskuteční světelný růženec s doprovodem naší scholy, sobotní odpoledne drakiáda pro děti a nedělní druhá mše svatá bude sloužena jako díkuvzdání za letošní úrodu. Odpoledne se navíc uskuteční výstava fotografií ze života naší farnosti a farní kavárna s promítáním filmu o mariánském zjevení v Litmanovce na východním Slovensku doplněné fotografiemi z poutě

našich farníků. Jedenáctého října uspořádáme akci s názvem „Misijní koláč“ – prodej sladkostí za účelem vybírání dobrovolných příspěvků určených na podporu misí. Na závěr měsíce, konkrétně 29. 10., připadá den vzájemných modliteb farnosti za bohoslovce a bohoslovců za farnost. Za účelem restaurace bude po poslední křtinské pouti dovezen zázračný obraz, který nechali po 2. světové válce zhotovit šitbořští farníci.

O listopadových událostech již jen telegraficky:

- 1. 11. – dušičková pobožnost na hřbitově
- 4. 11. – dušičkový světelný průvod po večerní bohoslužbě z kostela na hřbitov
- 15. 11. – Den Bible s programem pro děti
- 28. 11. – žehnání adventních věnců a zahájení putování sochy Paní Marie

Na letošní rok připadají celkem tři výročí týkající se naší farnosti. Za prvé uběhne 100 let od zbourání starého kostela (1909), za druhé 250 let od postavení sochy sv. Jana Nepomuckého (1759) a za třetí 260 let kdy byl farnosti darován relikviář s ostatky svatého kříže (1749) – tento relikviář právě prochází opravou. Navíc se ke stému výročí postavení kostela (1910) připravuje kalendář s fotkami zachycující historické i aktuální události naší farnosti. Pomaličku se již zamýšlíme co připravit ke

Farní den.

foto: Petr Krupička

stému výročí posvěcení našeho kostela (1913). Plánujeme vydání sborníku o životě farnosti, a kdo by měl zájem pomoci s přípravou, ať se nám ozve.

Aktuální dění najdete na www.farnost-sitborice.org

za naši farnost sepsali
Petr Krupička a Ladislav Lengál

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Nový školní rok byl zahájen v pondělí 1. 9. 2009 celodenním provozem. Do 1. třídy ZŠ odešlo 14 dětí, nově

přijatých je 17, na tento školní rok je zapsaných 48 dětí. Zaměstnanců mateřské školy je šest, kolektiv je stabilní, od roku 2002 se nezměnil.

Vzdělávání provádíme už šestým rokem pod-

le školního vzdělávacího programu a třídních vzdělávacích programů.

Jako každý rok máme připravený bohatý plán, který je zaměřený na vzdělávání dětí a hlavně na připravenost předškoláků pro vstup do ZŠ.

Připravené akce:

- loutkové divadlo v MŠ „O krtečkovi“
- zahájení plaveckého kurzu
- drakiáda
- schůzka pro rodiče
- podzimní hry s přírodninami
- skupinky pro předškolní děti
- přednáška psychologa na téma: „Školní zralost“ s následujícím vyšetřením dětí
- logopedická depistáž
- pracovní dílna pro rodiče a děti
- zájezd do divadla Radost „O Honzovi a zakleté princezně“
- beseda se speciálním pedagogem
- vystoupení na vítání dětí

Máme velkou radost, že se o prázdninách podařilo vybudovat nové chodníky u mateřské školy, které přispěly ke zlepšení bezpečnosti dětí i ostatních občanů a za to patří poděkování vedení obce.

*Miroslava Kominacká,
ředitelka*

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

SLOVO ŘEDITELKY ŠKOLY

Dětem skončily prázdniny, dospělým doba letních dovolených a žákům začalo období každodenních školních povinností. V letošním školním roce bude děti učit 14 učitelů. Od září na škole pracují tři noví pedagogové – paní učitelka Mgr. Milena Vimrová, Mgr. Kateřina Muchová a pan učitel Milan Smetana. Odchodem silných ročníků se snížil počet žáků ve škole na 152 a počet tříd klesl na devět. Pro žáky je během roku připravena široká nabídka těchto zájmových kroužků: publicistický, hra na klavír, hra na flétnu, hra na kytaru, sborový zpěv, včelařský, dyslektický, internetový, počítače, aerobic, pohybové hry, lidové písničky, matematický, házená, tenis, softball aj.

Během hlavních prázdnin se podařilo díky finanční podpoře zřizovatele vybudovat sociální zařízení ve cvičebně a v budově školy byla provedena výměna krytiny na obou hlavních schodištích.

Do školních lavic poprvé zasedne 13 prvňáčků. Přejeme jim hodně úspěchů při čtení, psaní a počítání a aby se jim ve škole líbilo. Žákům devátého ročníku přejeme, aby vydrželi s plným nasazením po celý školní rok a rozšířili tak řady našich úspěšných absolventů. Škola především plní svoji nezastupitelnou vzdělávací roli a také přispívá k obohacení kulturního dění v obci. V pátek 2. října 2009

Vás zveme na Václavské podzimní slavnosti. Děti i rodiče se mohou těšit na zábavné hry, soutěže a tradiční podzimní ochutnávky. Zahájení v 16 hodin u orlovný.

Prvňáčci roku 2009.

PREVENCE RIZIKOVÉHO CHOVÁNÍ

Výuka probíhá podle vzdělávacího dokumentu Základní škola a nového Školního vzdělávacího programu. Cílem vzdělávání podle obou dokumentů je nejen naučit děti klasickým vědomostem, ale i dovednostem důležitým v životě. Vedeme děti k zodpovědnosti při rozhodování, ke vztahu k práci a jednání s druhými lidmi, aby se dobře uplatnili v životě. Učitelé se důsledně zaměřují i na posilování slušného chování žáků. Z tohoto hlediska považujeme za velmi důležitou oblast prohlubování komunikačních dovedností, posilování sebevědomí, sebeúcty a vzájemné úcty, překonávání překážek a „boj proti nudě“. Smysluplné využití času je prevencí rizikového chování žáků.

VÝCHOVNÉ PORADENSTVÍ

V letošním školním roce zůstává oblast péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami a žáky integrované naší prioritou, navíc chceme tuto oblast rozšířit o kvalifikovanou depistáž žáků s výukovými problémy (zejména mezi žáky I.stupně) a následnou reedukaci. Žáci s SPU navštěvují dyslektický kroužek, ve kterém se zaměřujeme na rozvoj dílčích funkcí (sluchová a prostorová diferenciace, vnímání a reprodukce rytmu, analýza a syntéza slova, pravo-levá orientace apod.), nácvik čtení, porozumění textu, uvolňovací cvičení pro správný nácvik psaní atd. Nezbytnou součástí reedukace je domácí příprava. V naprosté většině spolupráce škola-dítě-rodice ku prospěchu žáků funguje.

Kromě této priority se v letošním školním roce chceme zaměřit na profesní poradenství pro žáky 8. a 9. ročníků. Jedná se o testování profesní orientace žáků, a to prostřednictvím PPP a Úřadu práce v Břeclavi. Kromě toho byla pro žáky 8. ročníku na základě nového Školního

ho vzdělávacího programu zavedena hodina pracovních činností zaměřená na volbu povolání. Žáci zde budou získávat informace o jednotlivých oborech lidských činností, bude jim poskytnut prostor pro testování osobnostních i vědomostních schopností. Věříme, že tato nová opatření pomohou našim dětem při nelehkém rozhodování při volbě střední školy či odborného učiliště.

SPORTOVNÍ REPREZENTACE ŠKOLY

Den 19. červen 2009 bude již navždy zapsán zlatým písmem v historii školních úspěchů ZŠ Šitbořice. V tento páteční promočený den dosáhli vybraní žáci 1. stupně na vrcholek nejvyšší. Vybojovali historicky první zlato z atletické olympiády, která se letos konala v Nikolčicích. Na horké půdě našeho největšího rivala si většina z nich vytvořila svá osobní maxima v několika atletických

disciplínách – běh na 50 m, hod kriketovým míčkem, skok daleký a běh na 300 m. Jmenovitě se o to zasloužili I. Hofferíková, J. Holacký, M. Drabálek, A. Kaňová, P. Holacká, V. Prokešová, T. Lengál a J. Viktorin, gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy.

PŘIPRAVUJEME PRO VEŘEJNOST:

- Václavské podzimní slavnosti
- Den se seniory
- Kurz paličkování
- Tvořivé dílny
- Vánoční dílny

PaedDr. Jarmila Novotňáková

Bc. Marie Jelínková

Mgr. Helena Sigmundová

Mgr. Petra Strouhalová

ZE ŠITBOŘICKÝCH KRONIK

PŘED STO LETY BYL ZBOŘEN STARÝ ŠITBOŘICKÝ KOSTEL

Podle starých písemných pramenů byl v Šitbořicích kostel již před rokem 1255. Za těch více než šest století jistě prošel řadou úprav a rekonstrukcí. Před zbořením byl nejstarší stavbou v soudním okrese Klobouky.

V letech 1907 – 1909 se objevili ve zdivu kostela trhliny, které se postupně zvětšovaly a narušovaly statiku kostela a tak okresní hujtmanství v Hustopečích 6. 8. 1909 kostel úředně uzavřelo. Ještě téhož roku byl kostel zbořen a na jeho místo byl během roku 1910 postaven kostel nynější.

Jaký byl starý kostel je zachyceno na dochovaných dobových fotografiích. Ve farní kronice je inventární zápis z roku 1804, ve kterém tehdejší šitbořický farář Mikuláš Steindl (byl farářem v letech 1802 – 1822) zapsal o kostele: K šitbořické farní duchovní správě náleží jen v místě Šitbořice se nacházející farní kostel, zasvěcený svatému Mikuláši, biskupu. Kostel a věž jsou postaveny z tvrdého materiálu, většinou kamene. Kostel je klenutý, má klenutou sakristii a pevný zděný kůr s varhanami uzpůsobenými velikosti kostela. Vedle kůru nad hlavním vchodem je komora, v níž se nacházejí kromě kostelních potřeb také inventární zápisy a knihy předcházejícího faráře Matyáše Ledenhamera.

Všech šest kostelních oken, stejně jako menší okna v sakristii, na kůru a v komoře mají železné okenní mříže. Dvoje kostelní dveře a dvoje dveře sakristijní příslušné zámky. Zakladatel kostela není znám, stejně jako malíř oltářního obrazu. V kostele jsou čtyři dobře zařízené oltáře. Hlavní oltář s obrazem sv. Mikuláše biskupa, boční

oltář na epištolní straně má oltářní obraz sv. Anny – matky Boží rodičky. Boční oltář na evangelijní straně má obraz P. Marie z Karmela, pod kůrem na evangelijní straně je oltář se sv. křížem a krucifixem. Každý oltář má svůj oltářní kámen. Dále je v kostele kazatelna, zpovědnice, mramorová křtitelnice a klekátko. Z pamětihodností a náhrobních zápisů nebylo nic nalezeno.

Všechno kostelní nářadí je zaznamenáváno do obvyklých rubrik v ročně vyhotovovaných inventářích v knize kostelních účtů. Jež jsou každoročně rovněž biskupskému úřadu jakož i zemskému guberniu v Brně předávány.

Kostelní stříbro obsahuje na váze 7 liber a 21 lotů (libra = 0,56 kg, lot = 17,5 g), zejména monstrance 2 libry, 8 lotů, tři pozlacené kalichy s patenami 2 libry a 20 lotů, pacifikál (kříž s ostatky) 16 lotů, coborium na hostie 29 lotů, mešní svícny s podnosy 1 libra 7 lotů, beasa k nemocným 6 lotů, schránka na svatý olej 5 lotů. Počet

Původní šitbořický kostel zbořený v roce 1909.

Interiér původního kostela.

a váha kostelních zvonů, které jsou bez nápisu je ve zmíněném kostelním inventáři zaznamenána.

Zvony má kostel čtyři:

Velký zvon – váha 5 centů, 59 liber

Střední zvon – 1 cent

Malý zvon – 50 liber

Malý zvon – 15 liber

Dále ještě uvedl farář Steindl peníze v hotovosti (100 zlatých florenů), kterými disponoval a přehled farních polí a jejich nájemců.

Josef Krupička

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

JAK URČIT SPRÁVNÝ TERMÍN SKLIZNĚ HROZNŮ

Rok utekl jako voda a zase je tu čas sběru hroznů. V tomto období je nutné ve všech vinařských rodinách správně naplánovat a zorganizovat vinobraní. Nic se nesmí podcenit, aby průběh byl hladký a tím byl dán základní předpoklad pro výrobu kvalitních vín.

Způsobů, jak určit ten opravdu nejlepší termín sběru je několik a ze zkušenosti ve většině vesnic na Břeclavsku je tento určitě nejčastější. Stačí, aby jeden člověk „zahrkal“ bednama na hrozny a rozjede se nezadržitelná lavina. Většina lidí, kteří byli doposud v klidu a dopřávali sobě i hroznům klid a podzimní slunce tento nápor na psychiku nevydrží a to co by ještě dva týdny vydrželo a nějaký ten stupeň cukru ještě nabralo, musí být urychleně ve sklepě. Samozřejmě je to nadsázka a zlehčování situace, ale opravdu to takhle funguje, když už má soued posbírané, tak my musíme okamžitě sklídit taky.

Lepší a podle mě logičtější řešení je podřídít se spíš počasí a možnostem pomocníků, bez kterých je sklizeň komplikovaná a zdoluhavá. Pro většinu výrobců je nejdůležitější výborný zdravotní stav při dosažení vysokých stupňů cukrnatosti. Ten kdo dává přednost především zdravotnímu stavu hroznů, nebude oddalovat termín sběru na poslední období a využije spíše závěru měsíce září a první poloviny měsíce října. V této době se u většiny běžně pěstovaných odrůd pohybuje dosažená cukrnatost na pěkných hodnotách. Těm, kteří podstupují

riziko zhoršení počasí, protože je pro ně nezbytné dosažení výsledné cukrnatosti nad 22° Českého normalizovaného moštoměru, se do poloviny října vždycky sklídit nepodaří, ale to je jistý druh adrenalinové zábavy.

Není tedy vůbec rozhodující, která varianta rozhoduje o tom, jak a kdy se hrozny posbírají. Vždy je potřeba nakládat se sklizenými hrozny s maximální pečlivostí a při výrobě vín myslet na všechny podstatné zásady, aby kvalita neutrpěla. I zde totiž platí ověřená pravda, že někdy méně bývá víc. Nemá cenu přesvědčovat ke změnám při výrobě vín člověka, který na svých postupech nekompromisně trvá. Prvořadě podle mě musí být vždy to, aby provozovaná činnost přinášela všem zúčastněným alespoň radost, a v lepším případě i finanční efekt.

Není dobré předpovídat kvalitu a úroveň ročníku před koncem vinobraní, ale všem bych přál, aby byla lepší než v roce 2008. Dostatek slunečných dní s příjemnými teplotami a přiměřené množství srážek dává naději na výborné podmínky při dozrávání. Těšme se tedy všichni na práci plnou tajemství a překvapení. Za dva měsíce už budeme mít mladá vína opět na stole a budeme znát odpověď na otázku, jaký že to ten ročník 2009 bude.

Přeji všem příznivé počasí a radost z dosažených výsledků.

Ing. Aleš Urbánek

JAKÉ TO BYLO V TÁDŽIKISTÁNU (2. ČÁST)

Po dlouhé odmlce je tu druhé pokračování zážitků z výpravy do Fanských hor v Tádžikistánu...

sobota, 4. srpna 2007 (6. den)

Když jsme včera bavili s našimi novými známými z Čech, poradili nám kam se vydat na aklimatizační výstup. Sedlo je asi půl dne cesty ve výšce kolem 3500 m. Dopoledne tedy odpočíváme v kempu a po poledni vyrážíme do sedla, kde chceme přespat. Jdeme jen na lehko s nejnужnějšími věcmi. Co nepotřebujeme, necháváme v kempu. Děcka tu mají jeden stan jako skladiště a nabídly nám, že si tam naše věci můžeme nechat.

Nad kempem přecházíme přes rozbahněnou louku a dravou říčku, valící se s hukotem údolím. Obcházíme výrazné skalní žebro a za ním odbočujeme doleva do postranního údolí, kudy vede cesta do sedla a podle rady se i tady držíme vlevo. Začíná mě pobolívat hlava. Počínající obtíže z výšky a nedostatku tekutin zaháním u malého potůčku, kolem kterého zrovna jdeme. Pít se musí, i když moc žízeň nemám.

Holky jdou v družné debatě mělkým údolíčkem a sám jdu po hřebínku asi sto metrů vedle nich. Asi po hodině jsem nahoře na hřebeni. Zatím co čekám na holky, zkouším zapnout telefon. Prý by tu měl být signál. Slabý, ale je. Na několikátý pokus se mě daří poslat zprávu domů, že jsme v pořádku, a popřát známému k narozeninám. Večerním preventivní dávkou slivovice si dnes připiju na jeho zdraví.

Přicházejí holky. Ještě nějakou chvíli odpočíváme, dnes přece není kam spěchat. Pak obcházíme skály a za chvíli už vidíme sedlo. Nejdřív si to míříme přímo k velkému balvanu uprostřed svahu, kde to vypadá na dobré místo na spaní. Pak ale jdeme dál ke sněhovisku, musíme ještě nabrat vodu. Až se večer ochladí, sníh ztuhne a voda nepoteče.

Už od balvanu pozorujeme dvě postavy přicházející z údolí. Zatím, co nabíráme hrníčkem vodu, přicházejí až k nám a poznáváme v nich naše nové známé, Viktora a Janu. Byli dnes na výšlapu v údolí, prý moc pěkném, na druhé straně tohoto hřebene a přišli přespat za námi.

Kousek od sněhoviska je plácek pro bivak jako dělaný. Shazujeme batohy, stavíme stany a jdeme na průzkum. Každý někam jinam. Jdu do sedla o pár metrů výš. Nevím proč, napadá mě, že to vyběhnu. Prvních patnáct dvacet kroků je to dobrý, pak už ne. Rychlý pohyb mně v okamžiku připravil o všechny síly a téměř se mně podlomily nohy. Opírám se rukama o kolena, mžítka

před očima, lapám po dechu a snažím se zmátožit. Ten kousek nahoru pak už jdu hezky pomalu. Jak vidno, zatím jsme se moc neaklimatizovali.

Začíná se šejt, sedíme u stanů, vaříme večeři a povídáme si s Viktorem a Janou. Viktor vykládá, jak tady z tohoto místa asi před deseti dny nastupovali s jeho spolulezcem Romanem do cesty na vrchol nad námi. Lezli to pak několik dní, spali přímo ve stěně a při slaňování zažili dost nepříjemnou bouřku. Tady v okolních horách lezou už měsíc a za dva dny odjíždí zpátky do Dušanbe a potom domů. Taky popisují, jak se zúčastnili záchranné akce, když tu jednu ruskou lezkyni zasáhl padající kámen. Nepřežila!

Oba jsou z Olomouce. Svět je ale strašně malý. Došli jsme na to, že Viktor si od Verčiného bráchy před časem kupoval nějaký lezecký matroš a o Zuzce zase slyšeli, když v zimě spadl v Tatrách.

Klábosíme až do noci.

neděle, 5. srpna 2007 (7. den)

Po snídani balíme bivak a sestupujeme do kempu. Tam jsem asi za hodinu a půl a uvažujeme, jestli jít k Mutnému jezeru už dnes nebo až zítra ráno. Lenost přeci jen vítězí a zůstáváme v kempu. Užíváme si místní sprchy. Je to jen voda z potoka, ale v příštím týdnu nic lepšího už nebude. Zuzka si ošetřuje puchýře a dáváme si „oraz“.

Od lidí v kempu se dovídáme o poplatku, který je prý potřeba zaplatit za vstup do hor. Nevíme, jestli to někdo bude kontrolovat, ale raději neriskujeme problémy. Platíme to přes Rufínu, ale potvrzení dorazí zpátky do kempu u jezera Iskanderkul.

Lonošný osel u Alaudinského jezera.

foto: Veronika Foltánková

Odpoledne se jdeme podívat k Alaudinským jezerům. Jsme domluvení s olomoučákama, že se tam pak všichni potkáme v čajovně. Chtějí si tam objednat šašlík na zítřejší oběd. Nějakou dobu se touláme kolem jezer, skáče po balvanech na břehu a obdivujeme jejich tyrkysovou vodu. Pak se vrátíme k čajovně.

Zdravíme se s chlapíkem, který to tu vede. Se mnou si podává ruku, holky zdraví jen gestem. Je to učitel ze školy tady v údolí. Teď se ale ve škole neučí a on se živí provozem čajovny. Děcka už tu sedí u čaje a sušenek. Přisedáme si k nim na koberec a čas příjemně ubíhá. Ochutnáváme i nějaké to místní pivo a kupujeme vodku na večer do kempu.

Po návratu lenošíme u stanů, chystáme se na zítřejší odchod a směňujeme přebytky z našich zásob. Lenošení plynule přechází ve fanský večírek, který končí kolem půlnoci z nedostatku vodky.

pondělí, 6. srpna 2007 (8. den)

Hned po ránu tečou slzy. Jana rozlila ešus s krupičnou kaší, kterou jsme jin včera dali. Po měsíci konzumace místních lepjošek, se na ni tak moc těšila, že to teď téměř obrečela.

Balíme. Máme jen dva ledovcové šrouby. Viky nám půjčuje ještě dva další, abysme jich měli dost aspoň na dva standy. Prý se nám budou při výstupu na Energii hodit. Oni už je nebudou potřebovat, když se zítra vrací do Dušanbe, a až se vrátíme, přivezu mu je do Olomouce.

Před poledne se loučíme a vyrážíme za dalším dobrodružstvím. Míříme k Mutnému jezeru a zdejšími horským velikánům, které ho obklopují. S nadějí a odhodláním, že se nám podaří vystoupit až na vrchol Energie, naší vysně-

Tam bude naše základna pro výstup na Energii. Je to asi tak tři čtyři hodiny chůze. Míjíme čajovnu, kde jsme včera seděli, a pokračujeme dál. Skoro celou cestu jdeme každý sám, svým tempem a se svými myšlenkami. Setkáváme se až nahoře pod impozantní stěnou Zámku. Odtud už je to k jezeru jen kousek.

Údolí od Alaudinských jezer k Mutnému jezeru.

foto: František Valíček

Je tady celkem dost stanů. Jsou porůznu schované za kameny a v prohlubních tak, že některé nejde ani vidět. Stavíme stan na rovném plácku kousek od břehu. Je tu pěkným výhled na jezero a za protějším hřebenem vykukuje vrchol Energie ozářený podvečerním sluncem. Tady dole u jezera už je ale šero. Z okolních hřebenů se na jezero spouští stíny, které dodávají této chvíli zvláštní atmosféru.

S přicházející tmou jdeme spát. Zítra začne náš výstup na Energii.

úterý, 7. srpna 2007 (9. den)

Část zásob, které teď nebudeme potřebovat, necháváme tady u jezera. Je tu na to příhodná díra v jedné ze skalek. Po kamenné hrázce oddělující část jezera se dostáváme na druhou stranu na velkou kamenitou pláž protkanou potoky. Pak už je to jen do kopce. Nejdříve podle mužů na ledovcovou morénu a pak po ledovci samotném. Nenavazujeme se a ani mačky nejsou nutné, stačí zakopávat špičky bot do sněhu.

V polovině ledovce cesta uhýbá doprava na hřeben a po něm se jde do sedla mezi Energií a Čimtargu. Je to celkem jasné. I tak tu pro jistotu na vyvýšenině stojí výrazný muž s modrým plastovým kýblem na hlavě. Ten se nedá přehlédnout. U něj čekáme na Verču, která měla včera nějaké zaživač potíže a dnes jí to jde pomaleji. Po svačině šlapeme dál vychozenou pěšinou v suťovisku. Kolem poledne jsme na tábořišti asi 200 metrů pod sedlem.

Nikdo tu není. Super. V „kuchyni“ někdo nechal i zásoby – cukr, rýže, pohanka, mouka, sojová omáčka

S našimi novými známými Čechy v čajovně.

foto: Veronika Foltánková

né pětistícovky. Jdeme vstříc jinému světu. Ledovému, osamělému, přesto nádhernému. Před sebou vidíme celou naši dnešní cestu vedoucí údolím přes tři výšvihy a končící mezi nejvyššími vrcholy Fanských hor. Tam někde, schované za horizontem, se ukrývá Mutné jezero.

– všechno pěkně uzavřené v PET lahvích. Hlavně cukru hojně užíváme. Po obědové siestě se holky dál vyhřívají na sluníčku. Já se jdu podívat po pěšině do sedla. Chci se podívat, co nás zítra čeká. I tady by se dalo stanovat, jen tu dost fouká. Sedlo je ploché, na jedné straně uzavřené

Zuzka v polní kuchyni.

foto: František Valíček

kolmou stěnou Čimtargy. Zatímco nahoru mě to trvalo hodinu, dole jsem za patnáct minut. Ze sedla sestupují i dvě dvojice, které právě slezly z Energie. Ty jsou ještě rychlejší. Sjíždějí sněhem dolů po zadku.

Do spacáků zalézáme kolem páté odpoledne a ještě za světla usínáme.

středa, 8. srpna 2007 (10. den)

Budík zvoní o půl páté. Zuzka kouká ven a hlásí hvězdy. Jdeme!

Hodinu do sedla. Suťákem ke sněhu, pak asi sedm délek lezení v ledu a nakonec jedna mixová délka skály s ledem. Lezu na prvním. Holky mě jistí zespodu. Natáhnu délku lana, zašroubuju do ledu dva šrouby, na nich vyrobím jistící stanoviště, zajistím holky. Ty zruší dolní štand, já je jistím než dolezou ke mně a tak pořád dokola. Vypůjčené šrouby jsou k nezaplacení. Bez nich by to nešlo.

Sklon svahu se stále zvětšuje, ubývá zmrzlého sněhu a přibývá tvrdého ledu. Jsem v poslední ledové délce před závěrečnou mixovou pasáží. Už jsem skoro nahoře. Lezu po předních hrotech stoupacích želez, když mně náhle chytají úporné křeče do břicha. Zrovna na tak blbém místě. Zasekávám oba cepíny, dřepím jen na špičkách maček a skučím. Co teď? Přece se tu neposeru! I kdyby se mě podařilo stáhnout kalhoty, holky pode mnou by to asi schytali. Po několika protrpěných chvílích největší nápor křečí přece jen trochu polevuje. Dolézám těch pár metrů na plošinu k velkému šutru. Rychle obhodit lano kolem šutru, odvázat bederní pás úvazku, stáhnout kalhoty... Ach ta úleva!

Dobírám holky a dolézáme poslední skalní délku. Je jedna hodina a jsme na vrcholu 5120 metrů vysoké

Energie. Prostorná plošina bez sněhu jen s malou skalnou. Tam je nejvyšší bod. Pusa s gratulací spolulezkyním a společná vrcholová fotka. Je pěkné oblačné počasí, bezvětří a teplo. Kocháme se výhledem na hory všude kolem nás. Koukáme po okolí nebo jen tak ležíme na zádech a vyhříváme se na slunci. Je tu neuvěřitelná pohoda. Jako nic uběhnou dvě hodiny a nám se odsud pořád nechce.

Dolů většinu cesty slaňujeme. Od našich předchůdců jsou tu po šedesáti metrech slaňovací smyčky. Máme ale jen jedno lano, které nám při slanění tak daleko nedosáhne. Musíme si na poloviční vzdálenosti dělat ještě vlastní štandy. Z nich pak holky slaňují a jistí mě zespodu, když slézám k nim.

Teprve dole v sedle se dostavuje uvolnění z celodenního vypětí. Zastavujeme se u skupiny Rusů, kteří půjdou nahoru zítra. Ze sedla chvílemi i běžím a u stanu jsme za deset minut.

čtvrtek, 9. srpna 2007 (11. den)

Dnes je odpočinkový den. Vstáváme, až když se nám chce. Po poledni scházíme dolů k Mutnému jezeru. Jinak

skoro nic neděláme. Jdu se jen podívat, kudy vede cesta na Zámok. To je taky pětitisícovka a zítra tam chceme se Zuzkou zkusit vylézt. Verča s námi nepůjde. Necítí se na to. Půjde se podívat do kempu u Alaudinských jezer, kde by už

Na štandu při výstupu na Energii. foto: Zuzana Schmidtová

Rufina pro nás měla mít slíbené potvrzení o poplatku. Se Zuzkou jdeme spát ještě za světla.

pátek, 10. srpna 2007 (12. den)

Vstáváme o půl čtvrté. Snídáme a pijeme spoustu čaje, zatím co Verča rozespale přihlíží ze spacáku. O tři čtvrtě na pět vyrážíme. Ve světle čelovek nám cesta suťoviskem

rychle ubíhá. Při rozednění jsme už celkem vysoko. Zprava obcházíme stěnu, která se před námi tyčí a drápeme se nahoru svahem s drobným kamením, které pod nohama stále ujíždí. Dva kroky nahoru, jeden dolů.

Kolem deváté jsme u ledovce. Držíme se stěny po jeho levé straně až k takovému žlábků, ze kterého se neustále syje drobný štěrček. Tady traverzujeme dvě délky doprava. To už se jistíme ze štanu do štanu. Pak lezeme zase přímo nahoru ke skále, kolem které ledovec zatáčí někam doleva, kam už nevidíme. Držíme se pořád levé strany ledovce. Tak si to pamatujeme z nějakého popisu, co jsme četli, a tak to ze spodu vypadalo lepší. Nebyla to ale asi nejlepší volba.

Čím jsme výš, tím je led horší. V jednu chvíli slyšíme pod sebou v ledu téct vodu a led pěkně duní. Rychle odtud pryč. Lezení je čím dál tím víc obtížnější. Ještě jedna délka a je konec. Dál už to nejde. Končíme u skaliska, kolem kterého se ledovec obtáčí. Vpravo séraky, vlevo kolmá skála, mezi tím, ledovec s krustou hladkého vodního ledu na povrchu. Na to nemám ani vybavení ani morál. Ve skále vidím zaraženou skobu, dolézám k ní, ale není to k ničemu. Skoba nedrží a všechno kolem je taky volné. Opatrně přešlapuju na zledovatělé skalní polici a přemýšlím, co dál. Nahoru to nepůjde, tak musíme dolů.

Dolů je to však horší než nahoru. Opatrně lezu dolů a Zuzka mě jistí ze štanu asi třicet metrů pode mnou. Teď spadnout, no to by byla jízda. Už jsem u Zuzky, už to bude lehčí. Dolů leze první Zuzka, já ji jistím shora a pak

šest hodin. Dolů už to jde jako po másle. Drobný štěrček, který nám ujížděl pod nohama cestou nahoru, se ukázal jako ideální dopravní prostředek pro cestu dolů. Stačí se postavit na svah, udržovat balanc a nechat se ujíždějící vrstvou štěrku dopravit o kus níž. Na jeden

Ráno u Mutného jezera.

foto: František Valíček

krok se tak dá urazit i patnáct dvacet metrů. Když jde kolem skalní stěny, kde jsme byli za svítání, dostavuje se euforie. Pískáme si a za Verčou přicházíme vesele a v povznesené náladě.

I když jsme v podstatě nikam nevylezli, máme z dnešního výstupu radost. Dokázali jsme se otočit, když se nám oběma zdálo, že už by to byl moc velký risk. Tento „nepovedený“ výstup je pro nás hodnotnější a dal nám víc, než předchozí výstup na Energii, který byl celkem pohodový. Tohle byl daleko intenzivnější zážitek. A že jsme tu na Zámku „nechali pytel“ (nedoleženou cestu)? Aspoň máme důvod se sem třeba jednou vrátit.

Dopoledne byla Verča v kempu u Rufíny, potvrzení ale nemá. Tádžikové to prý nějak zvorali. Bude až později a přiveze nám ho domluvený řidič, který pro nás přijede k jezeru Iskanderkul. S potvrzením moc nepochodila, zato se osprchovala a prolisovala celou bibliotéku, kterou v kempu mají.

Odpoledne se tu dověděla, že Rusům, kteří které jsme potkali v sedle pod Energií a chystali se na vrchol dnes, se výstup nezdařil kvůli silnému větru. A taky se tu seznámila s židovskou výpravou. Uzbeki, kteří jim nesli batohy, protože dnes začal šábes a to žid nesmí pracovat ani nosit batoh, Verču pozvali na večer na návštěvu. Jejich tábor vidíme na druhé straně jezera a židovské zpěvy občas doléhají až sem k nám.

Z návštěvy se vrací někdy kolem desáté. Všichni tři pak sedíme před stanem a pozorujeme hvězdnou oblohu, která je nejkrásnější právě v takto odlehlých místech země, daleko od veškeré civilizace.

Odpočinek na vrcholu 5120 m vysoké Energie.

foto: František Valíček

slézám k ní. Trochu jsme se odchýlili od naší výstupové trasy. Na jednom místě je firn tak hluboký, že Zuzka musí cepínem vykopat metr hlubokou díru, aby se dostala k pevnému ledu, ve kterém drží šrouby dost pevně. V takové díře by se dalo i bivakovat. Půl hodiny sedím na štanu a jistím ji. Slunce praží, umocněné odrazem od sněhu všude kolem. Pěkně se tu asi přismahnu.

Ve tři hodiny sundáváme mačky. V ledu jsme byli asi

sobota, 11. srpna 2007 (13. den)

Opouštíme Mutné jezero a vydáváme se na poslední výstup. Musíme přejít sedlo Kaznok, abychom se tak dostali do údolí vedoucího k jezeru Iskanderkul. Dnes není úplně dobré počasí, je zataženo, poměrně chladno a občas spadne pár kapek. Cesta je ale docela dobrá a až poslední krátký úsek do sedla je hodně strmý. S batohem se nahoru škrábeme někdy i po čtyřech a v sedle ve výšce 4040 metrů odpočíváme. Asi padesát metrů od nás je takový malý vrcholek. To je výzva. Než holky dokoušou tatrunku, zdolávám svoji další čtyřtisícovku. No neberte to.

Ze sedla je pěkný rozhled do míst, kde jsme se poslední týden pohybovali. Pod námi za hřebínkem je schované Mutné jezero, naše základna při výstupu na Energii a Zámok, vpravo vykukuje vrcholek Zámku a vlevo se vyjímá Energie a majestátná Čimtarga. Někde v údolí tušíme Alaudinské jezera a Rufinin kemp. Poslední rozhled, pár kroků na druhou stranu a naráz všechno mizí za horizontem a stává se minulostí.

Sestup ze sedla do údolí ke stejnojmenné říčce Kaznok je nepříjemný. Takové koryto, kudy při deštích stéká voda, plno volného kamení. Hodně z kopce a hod-

ně dlouhé. Dole už nás pěkně pálí svaly od neustálého brzdění. Jít to naopak by musel být opravdu zážitek. Asi bych to i těžko hledal.

Loučíme se s Mutným jezerem.

foto: František Valíček

Teď, když táboříme dole u říčky, v nás ještě doznívají pocity a emoce ze zaledněných vrcholů. Zítra se ale probudíme zase do světa, kde vládne slunce a po ledu a sněhu není ani památky.

dokončení (snad) příště...

František Valíček

SPORT

ŠITBOŘICE OPEN 2009

27. 6. 2009 proběhl 11. ročník tenisového turnaje ve čtyřhře mužů Šitbořice open 2009. Na dvorcích se utkalo jedenáct družstev ve dvou základních skupinách. Z těch pak bez ztráty bodu postoupily do finále dvojice Lubomír Němeček – Pavel Floder v celkovém skóre 24:5 a Zbyněk Rozsívál – Pavel Fiala se skóre 30:9. Ve finále zvítězila dvojice Lubomír Němeček – Pavel Floder nad dvojicí Zbyněk Rozsívál – Pavel Fiala v poměru 6:1, 6:3.

Ladislav Lejska ml.

Jeden z pozdějších vítězů turnaje Šitbořice open.

foto: Ladislav Lejska ml.

ŠTYNGAR CUP 2009

Tenis club Šitbořice 29. a 30. 8. 2008 pořádal již čtvrtý ročník turnaje ve dvojhrách Štyngar cup 2009. Do turnaje se přihlásilo celkem 18 hráčů, kteří ve čtyřech základních skupinách bojovali o postup do semifinále, do kterého postupoval vždy jen vítěz z dané skupiny. Ze semifinálových utkání následně vzešli finalisté, kteří mezi sebou odehráli bitvu o celkové prvenství v turnaji.

V základních skupinách nenašli přemožitele Zbyněk Nečas, Michal Hoferik, Zbyněk Rozsívál a Lukáš Galoušek. V prvním semifinálovém utkání proti sobě nastoupili Zbyněk Rozsívál a Zbyněk Nečas. Tento jednosetový zápas vyhrál Zbyněk Rozsívál v poměru 6:3. V druhém semifinále pak podlehl Michal Hoferik poměrem 1:6 Lukáši Galouskovi. Vítězství si nakonec odnesl Zbyněk Rozsívál, který v třísetovém finále zdolal Lukáše Galouska 7:6, 3:6 a 6:0.

Ladislav Lejska ml.

ÚSPĚCHY ŠITBOŘICKÉ KOLOVÉ

V sobotu 27. 6. se v Plzni konalo finále v kolové mužů kategorie U 23 (do 23 let). Do finále vstupovali dvě družstva se stejným počtem bodů na prvním místě pro nominaci na mistrovství Evropy

– Šitbořice (Blaha- Zvolánek) a Svitávka 1 (Stibor – Richter). Zbývající dvě družstva – Svitávka 2 a Plzeň již nemohla, vzhledem k bodové ztrátě z předchozích turnajů, zasáhnout do bojů o postup na ME.

Začátek turnaje šitbořičtí hráči nezvládli nejlépe. Před posledním zápasem se Svitávkou 1 hrozilo, že po prohře skončí na 3. místě, a tím by se připravili o možnost reprezentace ČR na ME v kategorii do 23 let. Zápas skončil vítězstvím Šitbořic, kdy vítěznou branku vstřelil Robert Zvolánek 15 sekund před koncem.

Při rovnosti bodů tří družstev Svitávka 1, Svitávka 2, a Šitbořice následoval miniturnaj o boj o finále v turnaji. Šitbořičtí hráči skončili po prohře s jedničkou Svitávky a s výhrou nad dvojkou Svitávky na druhém místě, které zabezpečovalo boj o 1. místo v turnaji.

Do finálového zápasu se Svitávkou 1 se šitbořičtí hráči pustili s cílem dát první branku. To se podařilo po úvodních sekundách. Hráči ze Svitávky (adepti na vítězství) pod tlakem vyrovnat hru chybovali a šitbořice využívali chyb. Zápas skončil jednoznačným vítězstvím 6:1 ve prospěch šitbořické kolové.

Postup na mistrovství Evropy v kategorii U 23 v belgickém Beringenu 26.9.2009 je historickým úspěchem šitbořické kolové.

V sobotu 12. 9. se konalo v severočeské Chrastavě mistrovství ČR žáků v kolové.

Nadějná šitbořická dvojice Patrik Hájek a Tomáš Boháček potvrdila ambice – umístit se na stupních vítězů. Mladíci mohou pouze litovat, že neudrželi vítězství s družstvem ze Svitávky – pozdějším vítězem turnaje. Po prohře se Zlínem a vítězstvím nad dalšími 5 družstvy

skončili na pěkném 3. místě. Vzhledem k věku obou hráčů je předpoklad, že v následujících dvou letech přivezou z mistrovství ČR cennější medaile.

Ve stejný den se v německém Grosskoschenu konal mezinárodní turnaj v kategorii U-19. Na tomto turnaji reprezentovala šitbořický oddíl kolové dvojice Oldřich Blaha – David Wamser. Družstvo bylo v průběhu turnaje, za účasti 6 družstev, jasným favoritem a bez problémů se stalo vítězem turnaje.

Stupně vítězů MČR žáků.

Šitbořičtí mladíci veškerou přípravu směřují na mistrovství Evropy v kategorii U-23 (do 23 let), které se koná 26.9. v belgickém Beringenu, kde budou reprezentovat domácí oddíl poprvé v historii klubu. Vzhledem ke kvalitě evropských družstev (zejména Německa, Rakouska a Švýcarska), jede dvojice na šampionát bez větších ambic s cílem překvapit.

Robert Zvolánek

OBRAZOVÁ KRONIKA

27. 6. 2009 - Finalisté turnaje Šitbořice open.

foto: Zdenek Lengál

Pouť v Medjugorje.

1. 8. 2009 - Naši poutníci v Medjugorje.

foto: Zdenek Lengál

2. 8. 2009 - Naši poutníci v Medjugorje.

foto: Zdenek Lengál

30. 8. 2009 - Hráči a diváci tenisového turnaje Štyngar cup.

foto: Ladislav Lejska ml.

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, září 2009, č. 2009/3, ročník 15
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; sazba: František Valíček; členové redakční rady: Zdenka Kaňová, Pavla Baťková
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 600 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
uzávěrka příštího čísla: 1. 12. 2009, úvodní stránka: , foto: Pavla Baťková
e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: <http://www.stengaracek.cz>